

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: **T. B.**
zastoupen Mgr. Petrem Letovancem, advokátem
sídlem Lidická 544, 739 61 Třinec

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2024, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Žalovaná svým rozhodnutím ze dne 8. 3. 2024, č. j. X (dále „prvostupňové rozhodnutí“), zamítla žalobcovu žádost o invalidní důchod, neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu Karviná poklesla pracovní schopnost žalobce pouze o 30 %. Žalobce proti

rozhodnutí žalované podal námitky. O těchto námitkách rozhodla žalovaná rozhodnutím ze dne 30. 5. 2024, č. j. X (dále „napadené rozhodnutí“), a to tak, že námitky žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu.

2. Žalobce namítal, že posudkový lékař žalované nedostatečně zhodnotil jeho zdravotní stav, neboť o něm neuvážil komplexně. Ze stejného důvodu tak ani žalovaná nevycházela ze správně zjištěného skutkového stavu. Ačkoliv žalobce nezpochybnil rozhodující postižení, tj. potíže s páteří, je přesvědčen, že přinejmenším způsob navýšení neodpovídá jeho celkovým zdravotním obtížím, které jej činí velmi obtížně pracovně zařaditelným. Posudkový lékař podle žalobce nezohlednil jeho další zdravotní komplikace – coxartroza pravé kyčle. Nesouhlasil pak s názorem, že posudkový lékař nemůže vycházet ze subjektivních pocitů bolesti. Podle žalobce naopak subjektivně vnímané potíže každé jednotlivé osoby jsou v komplexním posouzení zdravotního stavu minimálně určující pro stupně coxartrozy, která se projevuje právě bolestí při pohybu a námaze, následně doprovázená bolestí i v klidu a při spánku. Dalším faktorem podle žalobce je i diagnóza smíšené poruchy osobnosti a poruchy přizpůsobení, ta však v posudku není lékařem vůbec uvedena.
3. Žalobce proto opětovně akcentoval, že nelze jeho zdravotní stav vnímat izolovaně pouze náhledem jedné, byť nejzávažnější zdravotní komplikace, ale je potřeba jej posoudit komplexně, s přihlédnutím ke všem významným zdravotním komplikacím, což psychický stav bez pochyb je. Právě s ohledem na tuto skutečnost je dána možnost lékaři navýšit procentní míru poklesu pracovní schopnosti. Souběh diagnóz u žalobce je natolik závažný, že by měl být pokles pracovní schopnosti navýšen o více než jen 10 procentních bodů, aby splnil žalobce podmínku pro dosažení a přiznání invalidity prvního stupně.
4. Žalovaná ve svém vyjádření popsala dosavadní průběh řízení a odkázala se na posudek námitkového lékaře. Navrhla důkaz posudkem posudkové komise a žalobu zamítnout.
5. U jednání oba účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobce nesouhlasil s posouzením posudkové komise (viz níže). Poukázal na to, že se snažil najít zaměstnání, avšak vždy skončilo ve zkušební době, nebo krátce po ní, protože pro svůj zdravotní stav nebyl schopen vykonávat práci v klasické pracovní době. Uvedl, že je schopen pracovat max. 5 až 6 hodin. Nic z toho však posudková komise nezohlednila a při posouzení se k němu chovala apriori negativně. U jednání přiložil žalobce výpis OSSZ Karviná, ze kterého vyplývají čerpané nemocenské dávky a snaha najít zaměstnání, a dále rozhodnutí o zdravotním znevýhodnění žalobce. Poukázal na to, že spis je neúplný, neboť chybí dávkový spis. Navrhl zpracování znaleckého posudku.
6. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující skutkový stav. Žalobce má základní vzdělání, učňovské studium nedokončil. Po celý život pracoval převážně na dělnických profesích. Žalobce v lednu 2024 požádal o invalidní důchod. Za tímto účelem byl posudkovým lékařem Institutu pro posuzování zdravotního stavu (dále „IPZS“) posouzen jeho zdravotní stav. Lékař IPZS dospěl k závěru, že v případě žalobce se jedná o dlouhodobě

nepříznivý stav, jehož rozhodující příčinou je bolestivý páteřní syndrom C a Ls páteře bez deficitu motoriky a cití, na podkladě poruchy statodynamiky a svalových dysbalancí, bez radikulopatie při počínajících degenerativních změnách, tj. postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (dále „vyhláška“). Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce stanovil s přihlédnutím k profesi žalobce, za využití § 3 odst. 2 vyhlášky, na celkových 30 %. V návaznosti na tento posudek žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí.

8. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky. V rámci námitkového řízení žalovaná nechala zpracovat posudek posudkovým lékařem IPZS, který posudkem ze dne 22. 5. 2024 zcela potvrdil předchozí posudkové závěry. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo určeno shodné postižení, tj. postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil námitkový lékař shodně pouze na celkových 30 %, když horní hranici 20 % navýšil o 10 %. Žalovaná tak na podkladě tohoto posudku vydala napadené rozhodnutí.
9. S ohledem na žalobní námitky nechal krajský soud v řízení zpracovat posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. V **posudku ze dne 10. 1. 2025 se posudková komise v Ostravě** ztotožnila se závěry posudkových lékařů IPZS. I podle posudkové komise byl rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce recidivující bolestivý syndrom krční a bederní páteře při degenerativních změnách bez známek útlaku nervových struktur, tj. postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce. Míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise stanovila na celkových 20 %, a to již (na rozdíl od lékařů IPZS) bez dalšího navýšení. Posudková komise dále uvedla, že není doloženo omezení pohyblivosti páteře, svalová dysbalance je lehká, porucha statiky a dynamiky – lehká skolióza hrudní a bederní páteře. Podle ní nebyly doloženy projevy kořenového dráždění. Recidivující neurologický nálezn je lehký, bez známek poškození nervů. Stav žalobce neomezuje denní aktivity. Posudková komise dále doplnila k duševnímu postižení, že není doloženo v dokumentaci, připustila, že byl zjištěn podprůměrný intelekt, který však nebránil získat řidičský průkaz, který žalobce dosud má. Nejedná se tak podle ní o postižení významné. Artróza pravého kyčelního kloubu je lehkého stupně a posudkově je stav zahrnut v celkovém omezení pracovní schopnosti. Vyloučila pak žalobcem uváděnou mentální retardaci, k čemuž doplnila, že není žalobce sledován ani léčen psychiatrem. K pracovní rekondaci posudková komise uvedla, že je žalobce schopen pracovat s využitím získaných znalostí a pracovních zkušeností, a to pouze se snížením fyzické zátěže (např. jako u zvyšujícího se věku). Rekvalifikace je schopen taktéž. K možnému podřazení pod výhodnější položku přílohy k vyhlášce pak posudková komise konstatovala, že se v případě žalobce nejedná o středně těžké funkční postižení se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení a denní aktivity nejsou omezeny. Není taktéž doložena závažná porucha statiky a dynamiky páteře ani insuficientní svalový korzet, nejsou prokázány často recidivující projevy kořenového dráždění, není doložen funkčně významný patologický neurologický nálezn ani poškození nervů.
10. U jednání soud provedl taktéž důkaz potvrzením o vyplacených dávkách nemocenského pojištění, vystaveného dne 17. 2. 2025 OSSZ Karviná, z něhož vyplývá čerpání dávek nemocenského pojištění žalobcem od roku 2009, zejména pak celkový počet zaplacených dnů – 1 174 (to však včetně ošetřování člena rodiny). Dále soud provedl důkaz rozhodnutím ze dne 5. 10. 2023, č. j. 48000/024874/23/010/OE, z něhož vyplývá, že žalobce je ode dne 13. 6. 2023 osobou zdravotně znevýhodněnou dle § 67 odst. 3 zák. č. 435/2004

Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

Sb., o zaměstnanosti.

11. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
12. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
13. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností neurologie. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami, své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Při svém posouzení se ztotožnila se závěry posudkových lékařů IPZS stran rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého stavu, na rozdíl od nich však neshledala důvod pro navýšení míry poklesu pracovní schopnosti u žalobce a stanovila ji pouze na 20 %. Vysvětlila nicméně i to, z jakých důvodů nebylo možné posoudit zdravotní stav žalobce pro něj příznivějším způsobem.

14. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec *invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %*.
15. V otázce posouzení zdravotního stavu žalobce vycházel soud zejména z posudku posudkové komise. Žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, když jeho pracovní schopnost poklesla „pouze“ o 20 %. Žalobce tedy nesplňuje podmínku invalidity prvního stupně, a rozhodnutí žalované tak odpovídá zdravotnímu stavu žalobce.
16. Co se týče žalobcem doložených podkladů (potvrzení o vyplacených dávkách a rozhodnutí o zdravotním znevýhodnění), pak k těmto soud dodává, že by si uvědomuje žalobcovy obtíže, které subjektivně vnímá, z hlediska posouzení nároku na přiznání invalidního důchodu je klíčová objektivizace zdravotního stavu a posouzení funkčního dopadu zdravotních postižení na výdělečné schopnosti žalobce. Tyto byly posouzeny posudkovou komisí, která zhodnotila objektivizovaný zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že není invalidní. Žalobce pak žádným způsobem nenamítal, že by ze strany posudkové komise došlo k opomenutí některých z dalších zdravotních postižení, resp. lékařských záznamů, krajský soud tak neshledal důvody, pro které by nebylo možné z posudku vycházet, ani důvody, pro které by bylo nutné žádat vypracování doplňujícího, či revizního posudku, stejně tak ani navrhovaného znaleckého posudku.
17. Soud se rovněž neztotožnil s námitkou, že by žalovaným předložená spisová dokumentace byla neúplná. Soud neshledal, že by mu případná neúplnost spisu s ohledem na námitky žalobce jakkoliv bránila v přezkumu napadeného rozhodnutí, a ani žalobce nebyl k schopen specifikovat jím namítaný nedostatek.
18. Pokud žalobce namítal způsob vedení jednání před posudkovou komisí, pak k tomu soud uvádí, že pro jeho posouzení není samotný průběh jednání před posudkovou komisí rozhodující. Rozhodující je, aby posouzení zdravotního stavu bylo přesvědčivé a úplné. Tato podmínka byla v případě vypracovaného posudku splněna. Tím však soud nechce jakkoliv zlehčovat pocity a příkoří, které žalobce mohl pociťovat. Pokud nesouhlasí s tím, jak bylo jednání vedeno, může využít práva podat stížnost proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu podle § 175 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád. Stížnost přitom lze podat písemně, nebo i ústně u žalované.
19. S ohledem na výše uvedené tedy soud žalobu seznal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá.
21. Nad rámec výše uvedeného krajský soud dodává, že předmětem posouzení v tomto řízení byl zdravotní stav žalobce v době vydání napadeného rozhodnutí. Proto není vyloučeno, aby se žalobcův zdravotní stav v mezidobí změnil (zhoršil) do takové míry, aby odůvodnil přiznání invalidního důchodu, o jehož přiznání může žalobce opětovně požádat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti

je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 26. března 2025

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně